தொகுதி-9 எண் 2
Vol. 9 No. 2

பங்குனி-ஆனி 2052
April - June 2021

ISSN : 2321-984X

Chief Editor
Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor
Dr. N. Chandra Segaran

Editorial Board
Dr. MAM. Rameez
Dr. Jeyaraman
Dr.A. Ekambaram
Dr. G. Stephen
Dr. S. Chitra
Dr. S.Senthamizh Pavai
Dr. Aranga. Pari
Dr. A. Shunmughom Pillai
Dr. P. Jeyakrishnan
Dr. Seetha Lakshmi
Dr. S. Easwaran
Dr. Kumara Selva
Dr. Ganesan Ambedkar
Dr. Krishanan
Dr. Kumar
Dr. S. Kalpana
Dr. T. Vishnukumaran
Dr M. N. Rajesh
M. Ramakrishnan
Dr. Govindaraj
Dr. Uma Devi
Dr. Senthil Prakash
Dr.M. Arunachalam
Dr. S. Vignesh Ananth
Dr. Pon. Kathiresan
Dr. S. Bharathi Prakash

நவீனத் தமிழாய்வு

(பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்விதழ்)

Journal of

Modern Thamizh Research

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)

Arts and Humanities (all), Language
Literature and Literary Theory, Tamil
UGC Care Listed Group-I Journal

மறு அச்சு

Published by
RAJA PUBLICATIONS
No. 10 (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,
Tiruchirappalli - 620 023, Tamil Nadu, India.
Mobile : 9600535241
Website : www.rajapublications.com

28 பகுதி-2
Part -2

சங்க இலக்கியத்தில் நடுகல்

முனைவர் ஆ. மரிய தனபால்

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தூய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி,
(பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது), திருச்சிராப்பள்ளி-02, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தொல்பழம் நாகரிகமும், பண்பாடும் பெற்ற மக்களிடம் முந்தையோரை நினைவுறுத்தி வணங்கும் பழக்கம் இருந்துள்ளது. ஏதென்சு கிரேக்க நாட்டுத் தலைநகரம், பழைய பண்பாடு நடமாடிய நகரம். சாக்ரடீசு, பிளேட்டோ, அரிசுடாடில் போன்ற அறிஞர் வாழ்ந்த பெருநகரமாகும். அந்நகரில் இறந்தவரைப் புதைத்த இடங்களில் நெடுங்கற்கள் நிறுத்துவது வழக்கமாக இருந்தது. தமிழில் நடுகல் வணக்கம் என்பதும், பழங்குடி மக்களின் அச்ச வழிபாடாகும். தமிழகத்தில் நடுகல் வணக்கம் பண்டை வரலாற்றுக் காலத்தில் இருந்தது. நடுகல் வீரர்களின் ஆன்மாக்களுக்கு ஊரையும் மந்தையையும், ஊர் மக்களையும் பாதுகாக்கக் கூடிய ஆற்றல் உண்டு என்ற நம்பிக்கையில்தான், அவர்களுடைய நடுகற்களுக்குப் பெரும்படை செய்து உணவும், கள்ளும் படைத்தும், ஆடிப்பாடி வாழ்த்தி மகிழ்விக்க முயன்றதும் ஆகிய செயல்களை ஊராரும் உறவினரும் செய்துள்ளனர். மறவர் குழுவினர், தம் இச்சையாகப் பொருததையும், பொருது மாண்டோரை, அன்றைய இனக்குழுவினர் போற்றியதையும் இலக்கியங்கள் புலப்படுத்துகின்றன.

கலைச்சொற்கள்: தொல்நாகரிகம், பண்பாடு, முந்தையோர், நடுகல், பழங்குடி மக்கள், ஆன்மா, மந்தை, ஆற்றல், நம்பிக்கை, மறவர், உறவினர், இச்சை, இனக்குழு.

முன்னுரை

போர்க்களத்தில் பேயும் பூதமும் குழுமி, கூழ் சமைத்து உண்டு, சுற்றத்துடன் கூடித் துணங்கை ஆடும் காட்சியைக் காண இலக்கியம் இடம் கொடுத்தது போல், வீரத்துடன் போரிட்டு மாய்ந்த வீர மறவரை மக்கள் போற்றிய வகையையும் அறிய வழிசெய்தது. பேரமரிலே அஞ்சாது பகைவர் எதிர் நின்று தம் வில்லாற்றல் காட்டி விழுப்புண் பட்டு மாய்ந்த வீரர்களின் பெயரையும் வீரச் செயலையும் பெருமையையும் கல்லில் எழுதி நாட்டி, அதற்கு வழிபாடும் செய்து வந்துள்ளனர். மடிந்த மறவர்க்கு நடுகல் இடும் பழக்கம் என்று தோன்றியது? ஏன் தோன்றியது? என்பது தெரியாது. இறந்தோரை மலை முகட்டில் எறிந்து விடுதல் வழக்கம். பெரிய காடுகளில் தூக்கி வீசி விடுவது வழக்கம். காடுகளில் எறிந்து விடும் பழக்கம் இருந்ததையே புறநானூற்றில் வரும் பெருங்காடு என்ற வழக்குமாகும். இன்று வழங்கும் சுடுகாடு, இடுகாடு என்ற சொற்களும் புலப்படுத்தி நிற்கும். நடுகல் குறித்து சங்க இலக்கியங்களில் அகநானூற்றிலும் புறநானூற்றிலும்தான் மிகுதியாகப் பேசப்பட்டுள்ளது. அவ்இலக்கியங்களில் காணலாகும் நடுகல் குறித்த செய்திகளை ஆய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

நடுகல்லின் சிறப்புகள்

வீர்காள் என் அரசின் முன்னே போரிட நிற்காதீர். உங்களைப் போலவே இதற்கு முன்பு பலர் நின்றனர். எல்லாம் மறைந்து இப்போது நடுகல்லில் சிலையாக நிற்கின்றனர். எனவே என்னுடைய அரசை எதிர்த்துப் போரிட விரும்பாதீர்கள் என்று எச்சரிக்கை விடுவதாக,

> **"என்ஐ நில்லன்மின் தெவ்வீர் பலர் என்ஐ**
> **முன்நின்று கல்நின் றவர்"**[1] (குறள்.771)

என்பது குறளின் பொருளாகும்.

> **"சுரதந் தனில்இளைத்த தோகை சுகிர்த**
> **விரதந் தனில்இளைத்த மேனி – நிரதம்**

கொடுத்திளைத்த தாதா: கொடுஞ்சமரிற் பட்ட
வடுத்துளைத்த கல்அபிரா மம்"[2]

என்பது ஔவையாரின் தனிப்பாடலாகும். இப்பாடலடிகளின் வாயிலாக ஒவ்வொருக்கும் அழகு என்பது பண்புச் செவ்வியாலேயே அமையும் என்கிறார். நாயகனோடு கூடி இயற்றிய சுரத அனுபவத்தாலே களைத்திருக்கின்ற நாயகியும், நன்மைதரும் விரதங்களை மேற்கொண்டதனால் இளைத்த பக்தரின் மேனியும், எக்காலமும் வறியவருக்குக் கொடுத்துத்தன் செல்வம் அழிந்துபோன கொடையாளியும், கொடுமையான போரினிடத்தே பெற்ற வீரனின் வடுக்களும், பீடும் புகழும் குறித்துப் போரில் வீழ்ந்தோருக்கு நாட்டப்பெற்ற நடுகல்லும், சான்றோர் போற்றும் அழகான பொருள்களாகும் என்கிறார்.

தொல்காப்பியம் நடுகல் எடுக்கும் முறையைப் பற்றி விரிவாகப் பேசுகின்றது.

"காட்சி கால்கோள் நீர்ப்படை நடுகல்
சீர்த்தகு சிறப்பிற் பெரும்படை வாழ்த்தலென்
றிருமூன்று வகையிற் கல்லொடு புணரச்"[3]
(தொல்:1006)

நடுகல் எடுக்கும் சடங்கை ஆறு முறைகளாகப் பிரித்துக் காட்டுகின்றது. அவை காட்சி, கால்கோள், நீர்ப்படை, நடுகல், பெரும்படை, வாழ்த்து என்பனவாகும். இறந்தவர்களின் ஆவி நிலையானது, அழிவற்றது உடல் மட்டுமே அழியக்கூடியது. எனவே இறந்தவர்களின் ஆவி அக்கூட்டத்தையே சுற்றி வரும். முதல் சடங்கு கணியன் அல்லது நிமித்திகன் எந்த இடத்திற்குச் சென்று தேர்வு செய்கின்றானோ அக்கல்லே நடுகல் எடுக்க ஏற்ற கல்லாகும். ஆவி உறையும் கல்லை நிமித்திகன் அறிவான். அக்கல்லை வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு வந்தனர். அக்கல்லை நடுவதற்குரிய நாளையும், இடத்தையும் பார்ப்பது கால்கோள் எனப்பட்டது. நீர்ப்படை என்பதற்குப் புனித நீராட்டுவது என்று பொருள். ஒரு பொருளை நீரால் சுத்தம் செய்தால் அது புனிதம் அடையும் என்று நம்பினர். இயற்கையாக ஓடுகின்ற நீரை அல்லது நீர் ஊற்றை மக்கள் புனிதமாகக் கருதினர். இத்தகைய நீர் ஒரு பொருளைப் புனிதமடையச் செய்யும் என்று நம்பினர். அவையே பிற்காலத்தில் தீர்த்தம் என்று அழைக்கப்பட்டது. இறந்தவர்களின் சாம்பலை இத்தகைய புனித நீரில் கரைத்தால் அது சுவர்க்கம் செல்லும் என்று நம்பினர்.

வீரன் வீழ்ந்துபட்ட இடத்திலோ அல்லது வேறு இடத்திலோ கல்லினை நடுவது நடுகல் எனப்பட்டது. கல்லிலே வீரனின் பெயரும், பீடும் பொறிப்பதும், படையல் கொடுப்பதும் பெரும்படை எனப்பட்டது. இறந்தவர்களின் ஆவி இக்கல்லுக்குள் இருக்கும் என்று நம்பி அவர் உயிருடன் இருந்தபோது எத்தகைய பொருட்களை விரும்பினாரோ அவற்றைப் படையல் பொருளாகப் படைத்தனர். படையல் பொருட்களை இறந்தவர்களின் ஆவி ஏற்கும் என்று நம்பினர். இவற்றுடன் உயிர்ப்பலி கொடுத்தும், கள் படைத்தும் வணங்கி வழிபட்டனர். இதனால் இறந்தவர்களின் ஆவி மகிழ்ச்சியடைந்து அக்குழுவின் வளமைக்கும், இனவிருத்திக்கும் உதவும் என்று நம்பினர். வீரமரணம் அடைந்தவர்களுக்கு மேற்கண்ட முறைகளில் நடுகல் எடுக்கப்பட்டச் செய்தியைத் தொல்காப்பியம் எடுத்துரைக்கின்றது.

தெய்வங்களில் முதன்மையானது நடுகல் வழிபாடு

வெல்ல முடியாத வல்லமை உடைய குரவம், தளவம், குருந்தம், முல்லை என்ற நான்கு மலர்களைத் தவிர வேறு மலர்கள் இல்லை. கருமையான அடிக் கற்றையுடைய வரகு, பெரிய கதிருடைய தினை, சிறு கொடியில் விளையும் கொள், புள்ளிகள் உடைய அவரை இவை நான்கு தவிர வேறு உணவுப் பொருட்கள் இல்லை. துடியன், பாணன், பறையன், கடம்பன் என்ற நான்கு வகைக் குடிகளைத் தவிர வேறு குடிகளுமில்லை. தன்னோடு மாறுபட்டுப் போரிட வந்த பகைவனை முன்னின்று தடுத்துத் தந்தக் கொம்புடைய போர் யானைகளைக் கொன்று

தானும் இறந்துபட்ட வீரனின் புகழும், பெயரும் எழுதி நட்ட நடுகல்லைக் கடவுளாகக் கைகூப்பித் தொழுவதே அல்லாமல், நெல்லைத் தூவி வழிபட வேறு கடவுளுமில்லை என்பதைக் குறிக்கும் விதமாக அமைந்த பாடல்.

"குரவே தளவே குருந்தே முல்லைஎன்று
இந்நான்கு அல்லது பூவும் இல்லை
கருங்கால் வரகே இருங்கதிர்த் தினையே
சிறுகொடிக் கொள்ளே பொறிகிளர் அவரையொடு
இந்நான்கு அல்லது உணாவும் இல்லை
துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பன்என்று
இந் நான்கு அல்லது குடியும் இல்லை
ஒன்னாத் தெவ்வர் முன்னின்று விலங்கி
ஒளிறுஏந்து மருப்பின் களிறுஎறிந்து வீழ்ந்தெனக்
கல்லே பரவின் அல்லது
நெல்உகுத்துப் பரவும் கடவுளும் இலவே"4
(புறம்.335:2-12)

சங்க காலச் சிறப்புகள் எல்லாவற்றையும் கூறிய பின்பு அவை எல்லாவற்றையும் விட வழிபடுவதற்கும், நெல்லைத் துாவி வணங்குவதற்கும் நடுகல்லைத் தவிர வேறு கட்வுள் இல்லை என்று பெருமையாகக் கூறுகின்றது. எனவே வழிபடுகின்ற தெய்வங்களில் முதன்மையானது நடுகல்லே என்பது தெளிவாகின்றது.

நடுகல்லை வணங்கிய விதம்

பகைவர் கவர்ந்து சென்ற ஆநிரையை மீட்க கரந்தைப் பூச்சூடிய வீரன் திறம்படப்போர் புரிந்தான். அப்போரில் திறன்பெறாத கல்லாத இளைஞர் அஞ்சி ஓடினர். ஆனால் ஒருவன் மட்டும் அஞ்சாமல் எதிரியின் வில்லில் இருந்து புறப்பட்டு வந்த கடுமையான அம்பு தைக்கக் கரையை அழிக்கும் வெள்ளத்தை அடைக்கும் அணையைப் போன்று பகைப்படையைத் தடுத்து நிறுத்தினான். அப்படிப்பட்ட சிறந்த வீரரின் நடுகல் காட்டுவழியில் காணப்படும். அதைக்கண்டு வணங்காமல் போய்விடாதே என்று இரவலனிடம் அறிவுறுத்தும் விதமாக,

"பல்லாத் திரள்நிரை பெயர்தரப் பெயர்தந்து
கல்லா விளையர் நீங்க நீங்கான்
வில்லுமிழ் கடுங்கணை மூழ்கக்
கொல்புனல் சிறையின் விலங்கியோன்
கல்லே"[5] (புறம்.263: 5-8)

எனும் பாடலடிகள் விவரிக்கிறது. இதன் வாயிலாகப் போரில் முழு ஆற்றலுடன் போரிட்டு இறந்துபட்ட வீரனைக் கடவுளாக வணங்கப் பெற்றதது என்பதும், இறந்தாலும் தன்னுடைய படைவீரர்களைக் காக்கும் பொருட்டு உயிர்விட்ட வீரத்தையும் அறியமுடிகிறது.

நடுகல்லாக நிற்கும் வீரனைக் குறித்த பெருமிதம்

ஒளிபொருந்திய நெற்றியை உடையவளின் கணவன். போரில் வெற்றியைத் தரும் வேலை உடைய புகழையும் உடைய வீரன். வாகைப் பூச்சூடி தன் படையில் உள்ள வீரர்களுக்குக் காவலனாய் எல்லையாய் நின்று காக்கும் மாவீரனும் ஆவான். அச்சிறப்பிற்குரியவன் நடுகற்கள் நிறைந்து விளங்கும் தழைகள் உதிர்ந்து மண்டிக்கிடக்கும் போர்க்களப் பூமியும் சிறிய விதைகளுடைய நெல்லி மரங்கள் நிறைந்த சிற்றூரில் வாழும் ஒரு குடிமகனும் ஆவான். அவன் போர்கொடி ஏந்தி வரும் பகைமன்னர் படைகளைத் தடுத்து நிறுத்தும் ஆற்றலுடையவன். அவனே தன் தலைவன் என்று பெருமிதத்தோடு உரைக்கும் தலைவியின் மனத்திட்பத்தை,

"மனைக்குவிளக்கு ஆகிய வாள்நுதல் கணவன்
முனைக்குவரம் பாகிய வெல்வேல் நெடுந்தகை
நடுகல் பிறங்கிய உவல்இடு பறந்தலைப்
புன்காழ் நெல்லி வன்புலச் சீறூர்க்
குடியும் மன்னுந்தானே கொடி எடுத்து
நிறை அழிந்து எழுதரு தானைக்குச்
சிறையும் தானேதன் இறைவிழும் உறினே"[6]
(புறம்:314)

எனும் பாடலடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. மேலும் அரசன் போர்க்களத்தில் துன்பமடைய நேர்ந்தால் அதை முன்னின்று தடுத்து அவனைக் காத்து நிற்பவனும், வீட்டிற்கும் நாட்டிற்கும் பயனுள்ள

சிறந்த குடிமகனாக ஏற்கப்பட்டதும் தெரியவருகிறது. அதைவிட நடுகல் உடைய ஊரில் வாழ்வதே சிறப்புடையதாகக் கருதப்பட்டதும் புலனாகிறது.

நடுகல்லை வணங்கும் இளம்பெண்ணின் உள்ளம்

யானைகள் வீழ்ந்து களங்கிச் சேறான முள்ளுடைய கழல் கொடிகளே வேலியாக அமைந்த, ஊர் மக்கள் அரிதாக எப்போதாவது நீர் அருந்தப் பயன்படுத்தும் குளங்கள் சிறந்த சிற்றூரில் வாழும் ஒரு இளம்பெண். அவள் நாள் தவறாமல் தன் குடிப்பிறந்த முன்னோர் நிலைக்க நட்ட நடுகற்களைக் கைக்கூப்பித் தொழுகின்றாள். அவள் அவ்வாறு செய்வதற்குக் காரணமென்ன என்றால், விருந்தினர்களை எதிர்கொண்டு வரவேற்று உபசரிக்கும் இனிய இல்லறம் தனக்கும், பகைவென்று புகழ்பெற்று நாடு காக்க வாழும் நற்பேறு தன் கணவனுக்கும் நாடாளும் வேந்தனுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை,

"களிறுபொரக் கலங்கு கழல்முள் வேலி
அரிதுஉண் கூவல் அங்குடிச் சீறூர்
ஒலிமென் கூந்தல் ஒண்ணுதல் அரிவை
நடுகல் கைதொழுது பரவும் ஒடியாது
விருந்துஎதிர் பெறுகதில் யானே என்ஐயும்
ஒ......... வேந்தனொடு
நாடுதரு விழுப்பகை எய்துக எனவே"[7]
(புறம்:306)

எனும் பாடலடிகள் பிரதிபலிப்பதாக அமைகின்றன. இதன்வழி ஒரு வீட்டையும், தனக்குக் கிடைக்கப்போகும் கணவனையும். அக்கணவனால் நாட்டையாளும் மன்னனுக்கும் பயனுடையவான ஒருவன் அமைய வேண்டுமென்ற நிலையை எடுத்துரைக்கும் விதமாக அமைந்துள்ளதைக் கொண்டு நடுகல் வழிபாட்டின் மேன்மைத் தெற்றெனப் புரிகிறது.

நடுகல்லை வணங்கினால் மழை பொழியும் நம்பிக்கை

வழிச் செல்லும் இரவலன் ஒருவனுக்கு, அவ்வழியிடைக் காணும் நடுகல்லைத் தொழுது செல்லவேண்டும் என்றும், அவ்வாறு அவன் தொழுது போவானாயின் அவன் செல்லும் கொடுங்கானம் மழை பெய்தலால் குளிர்ந்து, அங்கே உண்டாம் மலர்த்தேன் உண்ண வண்டுகளும் மிகுதியாகச் சேரும் என்றும் அறிவுறுத்தப்படுகின்றன.

"பெருங்களிறு அடியின் தோன்றும் ஒருகண்
இரும்பறை இரவல சேறி ஆயின்
தொழாதனை கழிதல் ஓம்புமதி வழாது
வண்டுமேம் படுஉம்இவ் வறநிலை யாறே"[8]
(புறம்.263:1-4)

எனும் பாடலடிகளின் வாயிலாக நடுகல்லில் உறையும் வீரத் தெய்வத்தைத் தொழுதால் மழை பொழியும் நாட்டிற்கு நன்மை உண்டாவதைக் காணலாம்.

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியின் நடுகல்

போரில் வீரமரணம் அடைந்த அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியைக் குறித்து ஔவையார் பாடிய கையறுநிலைப் பாடலில், அவனுக்காகக் கல்நட்டு வழிப்படப்போகும் செய்தி குறிப்பிடுகின்றார்.

"இல்லா கியரோ காலை மாலை
அல்லா கியர்யான் வாழும் நாளே
நடுகல் பீலிசூட்டி நார் அரி
சிறுகலத்து உகுப்பவும் கொள்வன் கொல்லோ
கோடுஉயர் பிறங்குமலை கெழீஇய
நாடுஉடன் கொடுப்பவும் கொள்ளா தோனே"[9]
(புறம்:232)

எனும் பாடலடிகளில், அதியமானுடன் உரையாற்றி மகிழ்ந்த நாளே சிறந்த நாள் என்றும், இறந்த அதியமானுக்கு நடுகல் அமைத்து அவன் புகழ்ப்பெருமைகளை எழுதியும், மயில்தோகை அணிவித்துச் சிறுபாத்திரத்தில் நார்கொண்டு வடிகட்டிய தேறலை வைத்தும், படையல் போடுபவரைப் பார்த்து இரங்குகிறார். பிறரிடம் எதையும் பெற விரும்பாத வள்ளல் அதியமான் இவர்கள் படைக்கும் தேறலை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டானே என்று அதியமானின் நடுகல்லைக்

கண்டு வருந்திப் பாடிய விதம் மனதை உருக்குவதாக அமைகிறது. மயிற்பீலி மற்றும் தேறல் ஆகியவற்றைக் கொண்டு இறந்த அதியமானைக் கடவுளாக வணங்கியதை அறியலாம்.

கோப்பெருஞ்சோழனின் நடுகல்

கோப்பெருஞ்சோழன் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்த மாசற்ற அறிவுடையவர்களுக்குப் புகலிடமாக விளங்கியவன் ஆவான். இவ்வளவு புகழும் பெருமையும் உடையவனைச் சற்றும் எண்ணிப்பார்க்காமல் எமன் நம்மிடமிருந்து பிரித்து விட்டானென பொத்தியார் எனும் புலவர் வருந்திப் பாடியதோடு மட்டுமல்லாமல், குமுறியமும் சுற்றத்தாரைக் கூட்டுக்கொண்டு எமனோடு சண்டை போடலாமென அழைப்பதாகப் பாடியுள்ளார். இன்பமயமான இவ்வுலகம் துன்பமயமாகக் கோப்பெருஞ்சோழன் நடுகல் ஆகிவிட்டான். அவனுடைய மங்காத புகழைப் போற்றிப்பாட வேண்டுமென்று சொல்லாற்றல் மிக்க புலவர்களுக்கெல்லாம் அறைகூவல் விடுத்தார்.

"துகளறு கேள்வி உயர்ந்தோர் புக்கில்
அனையன் என்னாது அத்தக் கோனை
நினையாக் கூற்றம் இன்னுயிர் உய்த்தன்று
பைதல் ஒக்கல் தழீஇ அதனை
வைகம் வம்மோ வாய்மொழிப் புலவீர்
நனந்தலை உலகம் அரந்தை தூங்கக்
கெடுவில் நல்லிசை சூடி
நடுகல் ஆயினன் புரவலன் எனவே"[10]
(புறம்.221:6-13)

எனும் பாடலடிகளின் வாயிலாகக் கோப்பெருஞ்சோழனின் கொடை நலமும், அவர் மேல் பொத்தியார் வைத்திருந்த நட்புணர்வும் விளங்குகிறது.

பொத்தியார் கோப்பெருஞ்சோழனிடம் கொண்ட நட்பு

கோப்பெருஞ்சோழனின் அரசவையில் அமைச்சராக இருந்தவர் பொத்தியார் ஆவார். பிள்ளைகளின் மேற்கொண்ட பகையின் காரணமாகக் கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்தபோது அவருடன் தானும் வடக்கிருக்க விரும்பியவர் பொத்தியார். அதற்கு கோப்பெருஞ்சோழன் உன்னுடைய மனைவி கருவுற்றிருக்கிறாள் அவள் குழந்தையை ஈன்றெடுத்த பிறகு வடக்கிருக்க வா என்று பொத்தியாரை அனுப்பி வைத்தார். பொத்தியாரின் மனைவி மகனை ஈன்றெடுத்தப் பிறகு நடுகல்லாக இருக்கும் கோப்பெருஞ்சோழனிடம் வடக்கிருக்க எனக்கு இடம் தருவாயாக என்று வருந்திப் பாடிய பாடல்,

"அழல்அவிர் வயங்கிழைப் பொலிந்த மேனி
நிழலினும் போகாநின் வெய்யோன் பயந்த
புகழ்சால் புதல்வன் பிறந்தபின் வாஎன
என்இவண் ஒழித்த அன்பிலான
எண்ணாது இருக்குவை அல்லை
என்இடம் யாதுமற்று இசைவெய் யோயே"[11]
(புறம்:222)

என்று கோப்பெருஞ்சோழனை நினைத்து கையறுநிலையில் வேண்டி நின்ற விதத்தை பாடலடிகள் எடுத்துரைக்கும். மேலும் பலருக்கு நிழல்போல் இருந்து கொடுத்துதவி அன்பு காட்டி, உலகம் போற்ற உயர்ந்த புகழுடையவனாய் இருந்தாய், இறந்து நடுகல்லாய் நிற்கும் நிலையிலும் எனக்கு உதவினாய் என்று வடக்கிருந்து பொத்தியாரும் உயிர்விட்டதாகப் பாடலடிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

"பலருக்கு நிழலாகி உலகம் மீக்கூறித்
தலைப் போகன்மையின் சிறுவழி மடங்கி
நிலைபெறு நடுகல் ஆகியக் கண்ணும்
இடம்கொடுத்து அளிப்ப மன்ற உடம்போடு
இன்னுயிர் விரும்பும் கிழமைத்
தொன்நட் புடையார் தம்உழைச் செலினே"[12]
(புறம்:223)

என்ற பாடலடிகளின் வாயிலாக நட்புடன் நடுகல்லுக்குக் கொடுக்கப்பெற்ற மரியாதையை அறியமுடிகிறது.

நடுகல்லுக்கு நெய் விளக்கேற்றல்

காட்டுப்பகுதியிலும், சிற்றூர் பக்கங்களிலும் நடுகற்கள் காணப்பட்டன. சிறுசிறு வீடுகளில் கள் நிறைந்த குடங்கள், இத்தகைய வீடுகள் நிறைந்த ஊரின் பக்கம் போரில் இறத்தவர்களின் நினைவாக நடப்பட்ட நடுகல்லுக்கு விடியற்காலை நேரத்தில் நன்னீராட்டி, நாட்பலி படைத்து, நெய் விளக்கேற்றினர் என்பதை,

"இல்லடு கள்ளின் சில்குடிச் சீறூர்ப்
புடைநடு கல்லின் நாட்பலி யூட்டி
நன்னீர் ஆட்டி நெய்ந்நறைக் கொளீஇய
மங்குல் மாப்புகை மறுகுடன் கமழும்
அருமுனை இருக்கைத்து"[13] (புறம்.329:1-5)

எனும் பாடலடிகளின் வாயிலாக நடுகல்லுக்குப் பலியிட்ட செய்தியும் காணக்கிடைக்கிறது.

நடுகல்லாய் நின்ற வீரனின் வீடு

பசுங்கன்றின் இளமார்பு போன்ற கரந்தைப் பூமாலையைக் கற்றறிந்தோர் முறையாக அணிவிக்க, கவர்ந்து வந்த பசுக்கூட்டத்தை விட்டுவிட்டு நீயோ நடுகல்லாகி விட்டாய் என்று வருந்துவதை,

"நாகுமுலை அன்ன நறும்பூங் கரந்தை
விரகுஅறி யாளர் மரபின் சூட்ட
நிரைஇவண் தந்து நடுகல் ஆகிய
வெல்வேல் விடலை"[14] (புறம்.261:13-16)

என்ற பாடலடிகள் நடுகல்லாய் நின்ற வீரனை நயம்பட எடுத்துரைக்கின்றன. மேலும், வீரவேல் ஏந்திய தலைவன் இல்லாத வீடு இன்று அணிமணி இழந்து அழுது புலம்பும் கைம்மை கொண்ட தலைவி போல் பொலிவிழந்து காணப்படுவதாக இயம்புகிறது.

நடுகல் அமைப்பு

சிறு பருக்கைக் கற்கள் நிறைந்திருக்கும், மேட்டுப்பாங்கான இடத்தில், கற்றாழை மடலை உரித்தெடுத்த நார்கொண்டு தொடுத்த சிவந்த மலர்களாலான பூமாலையைச் சூட்டி அதோடு அழகிய மயில் தோகையும் அணிவித்துப் பெயரும் எழுதி நடுகல் அமைத்த விதமும் அறியமுடிகிறது.

"பரலுடை மருங்கில் பதுக்கை சேர்த்தி
மரல்வகுந்து தொடுத்த செம்பூங் கண்ணியொடு
அணிமயில் பீலி சூட்டிப் பெயர்பொறித்து
இனிநட்டனரே கல்லும் கன்றொடு
கறவை தந்து பகைவர் ஓட்டிய
நெடுந்தகை கழிந்தமை அறியாது
இன்றும் வருங்கொல் பாணரது கடும்பே"[15]
(புறம்:264)

எனும் பாடலடிகளின் வாயிலாக, கன்றுகளோடு கூடிய ஆநிரையைப் பகைவரோடு போரிட்டு வென்று மீட்டு வந்த அந்த மாவீரன் இன்று இல்லை இறந்து விட்டான். நடுகல்லாய் நிற்கும் அவனுடைய வீரத்தை எடுத்துரைக்கும் பாங்கு புலனாகிறது.

இடையர் குலமக்கள் நடுகல்லை வணங்கிய விதம்

இடிமுழக்கம் போலப் பகைவர் கண்டு அஞ்ச நின்ற வீரவரலாறும், பரிசில் பெற வருவோர்க்கு நீ வாரி வழங்கிய பெருஞ்செல்வமும், விரைந்து செல்லும் யானைப் படையுடைய வேந்தர்களை வெற்றி கொண்ட வெற்றியும் புகழும்கூட உன்னோடு போயிற்றே என்று வருந்தும் விதம் வீரனுடைய ஆற்றல் தெற்றெனப் புலப்படும்.

"ஊர்நனி இறந்த பார்முதிர் பறந்தலை
ஓங்குநிலை வேங்கை ஒள்இணர் நறுவீப்
போந்தைஅம் தோட்டின் புனைந்தனர் தொடுத்துப்
பல்ஆன் கோவலர் படலை சூட்டக்
கல்ஆ யினையே கடுமான் தோன்றல்"[16]
(புறம்.265:1-5)

எனும் பாடலடிகளில் நடுகல்லானது ஊரைவிட்டு தள்ளி இருந்ததும், மேடான வெற்றிடத்தில் உயர்ந்த வேங்கை மரத்தின் பூங்கொத்துக்களைப் பனை ஓலையால் அலங்கரித்து மாலையாகக் கட்டி. பசுக்கூட்டம் மிகவுடைய இடையர் குலமக்கள் இலைமாலையும் சூட்டிப்பூசித்து வணங்கிப் போற்ற கல்லாக நிற்கின்ற வீரனைப் புகழ்ந்து வணங்கியதும் அறிய முடிகிறது.

மழவர் நடுகல் வழிபாடு

பொருளீட்ட செல்லும் பாலைநிலத்தில் மழவரின் செயல்களை எடுத்துரைப்பதாக செய்திகள் காணப்படுகின்றன. செல்வம் சேர்ப்பதற்கு வேற்றுநாடு செல்லும் வழியில் பாலைநிலம் உள்ளது. அங்கு சீழ்க்கை ஒலியுடன் மழவரின் அம்புகள் விர்ரென பாயும், உயிரைக் கையில் தாங்கிக் கொண்டுதான் அவ்வழியில் போக வேண்டும். மழவர் நள்ளிரவில் ஊரில் புகுந்து பசுக்கூட்டத்தைக் கொள்ளையடித்து அவ்ஊரினர் விரட்டி வர அவர்கள் மீது அம்பெய்து வென்று காட்டு வழிகளில் வெற்றி பெறுவர். மழவரின் கருணையுடையோர் பசுக்களின் கண்களில் இருந்து வடியும் கண்ணீரைத் துடைப்பர். வீரத்தோடு கருணையும் உடைய இத்தகையவர் போரில் இறந்தால் அவர் நினைவாக நடுகல் நட்டு, அவரது பெயரும் சிறப்பும் எழுதி வேல் கேடயத்தை ஊன்றி, மயில் தோகையைச் சார்த்தி வழிபடுவர். இத்தகைய நடுகற்கள் காணப்படும் காட்டில் செல்ல வேண்டும் என்பதை,

> **"விளை அம்பின் விழுத்தொடை மழவர்**
> **நாள்ஆ உய்த்த நாமவெஞ் சுரத்து**
> **நடைமெலிந்து ஒழிந்த சேண்படர் கன்றின்**
> **கடைமணி உகுநீர் துடைத்த ஆடவர்**
> **பெயரும் பீடும் எழுதி அதர்தொறும்**
> **பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்**
> **வேல்ஊன்று பலகை வேற்றுமுனை கடுக்கும்**
> **வெருவரு தகுந கானம்"**[17] (அகம்.131:6-13)

என்ற பாடலடிகளின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

வேடர் நடுகல்லின் அமைப்பு

பொருளீட்ட சென்றுள்ள காட்டுவழியில் வேடர் பசுக்கூட்டங்களைக் கவர்வர். மற்றொரு பகுதியினர் அப்பசுங்கூட்டத்தை மீட்பர். இவ்விருவர்க்கு இடையில் நிகழும் போரில் உயிர் கொடுத்து புகழ் கொண்டவர் சிலர். அப்புகழை நிலைநிறுத்த பெண் யானை படுத்துகிடப்பது போன்ற குன்றுகளுக்கு அருகில் நடுகல் போல் நிற்கும் இயற்கையான கல்லின் அகலமான இடத்தில் உயிர்துறந்த வீரரின் வடிவங்களைச் செதுக்கினர். அதனை நீராட்டி மஞ்சள் குழைத்த சாந்தைப்பூசி அத்தி மரத்தின் பட்டையில் உள்ள நாரினால் தொடுத்த கரந்தைப் பூமாலையைச் சூட்டினர்.

> **"ஏறுஇடை இனநிரை பெயர, பெயராது,**
> **சேறிகரை வெள்வேல் மழவர்த் தாங்கிய**
> **தறுக ணாளர் நல்இசை நிறுமார்,**
> **பிடிமடிந் தன்ன குறும்பொறை மருங்கின்**
> **நட்ட போலும் நடாஅ நெடுங்கல்**
> **அகல்இடம் குயின்ற பல்பெயர் மண்ணி,**
> **நறுவிரை மஞ்சள் ஈர்ம்புறம் பொலிய**
> **அம்புகொண்டு அறுத்த ஆர்நார் உரிவையின்**
> **செம்பூங் கரந்தை புனைந்த கண்ணி"**[18]
> (அகம்.269:3-11)

என்ற பாடலடிகள் வாயிலாக வேடர்கள் மற்றும் அவர்களின் போராற்றலும் எடுத்துரைக்கப் படுகின்றன.

மறவரின் நடுகல்

பொருளீட்ட செல்லும்போது நிமித்தம் பார்த்து செல்லாமல் மீண்டுவந்த செய்தி தெரிகிறது. காட்டில் வில்படை நெருங்கிய அரிய போரில் பகைவர் அழியக்கொன்று புகழை நிலைநிறுத்திய மானமிக்க மறவரின் நடுகற்கள் வரிசையாய் நிற்கும். அந்நடுகற்களில் தங்கி இரையினை விரும்பிக் கிடக்கும் முதுமை வாய்ந்த பல்லி சிறிதளவு ஒலித்துத் தடை செய்தால் நெற்றிப் பட்டம் அணிந்த யானை மேல்செல்லும் அரசரே ஆயினும், மேற்செல்லாமல் திரும்பும் காட்டுப் பகுதியென கூறப்பெற்றுள்ளது.

> **"வில்ஈண்டு அருஞ்சமன் ததைய நூறி**
> **நல்இசை நிறுத்த நாணுடை மறவர்**
> **நிரைநிலை நடுகல் பொருந்தி, இமையாது,**
> **இரைநசைஇக் கிடந்த முதுவாய்ப் பல்லி**
> **சிறிய தெற்றுவது ஆயின், பெரிய**
> **ஓடை யானை உயர்ந்தோர் ஆயினும்**
> **சென்றோர் மன் என இருக்கிற் போர்க்கே"**[19]
> (அகம்.387:13-19)

என்ற பாடலடிகளின் வாயிலாக அகலமான கற்களில் வீரன் நிற்பதுபோன்ற நடுகல் அமைக்கப்பெற்றிருந்த கருத்துப் புலனாகிறது.

நடுகல் இருக்கும் இடத்தின் தன்மைகள்

கையில் வில்லும் அம்புமாய் இடக்கிய பார்வையுடன், கரந்தை வீரர்கள் வெட்சியார் கொண்டு சென்ற ஆநிரைகளை மீட்டுச்சென்று நடத்திய போரில் இறந்த கரந்தை வீரர்களுக்கு அவர்களின் பெயர்கள் எழுதி நடப்பெற்ற நடுகற்கள் மயில்தோகை சூட்டப்பெற்றும் கிடுகுப் பலகை வைக்கப் பெற்ற இடங்கள் போர்க்களம் போல் காட்சியளிக்கும். இத்தகைய அச்சம் தரும் வழியோடு வேற்றுமொழி நாட்டைக் கைப்பற்ற வேண்டிச் செல்லும் வீரர்கள் கையில் உள்ள கேடயங்களைப்போல் வழி நெடுகிலும், இறந்தவர்களின் உடலைத் தழையிட்டு மூடிய கற்குவியல்கள் அச்சத்தை உண்டாக்கும் பாழிடங்களாகும் என்பதை,

“நல்அமர்க் கடந்த நாணுடை மறவர்
பெயரும் பீடும் எழுதி, அதர்தொறும்
பீலிசூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்
வேல்ஊன்று பலகை வேற்றுமுனை கடுக்கும்”[20] (அகம்.67:8-11)

எனும் பாடலடிகள் எடுத்தியம்புகின்றன.

நடுகற்கள் ஊருக்கு வெளியில் நடப்பட்ட செய்தி

காட்டு வழியில் நடுகற்கள் நிற்கும். வழிப்பறிக் கொள்ளையராகிய வேடர்கள் திடுமென வருவர். அவர்களை வெல்லுவதற்குத் துணைவர்கள் யாரும் இருக்கமாட்டார் என்று தலைவியை விடுத்துப் பொருளீட்டச் செல்ல வேண்டாமென தடுத்து நிறுத்துவதான செய்தி உள்ளது. மேலும், நடுகற்கள் பெரும்பாலும் ஊருக்கு வெளியே நடப்பெற்றுள்ளன என்பது தெரியவருகிறது.

“விடுவாய்ச் செங்கணைக் கொடுவில் ஆடவர்
நல்நிலை பொறித்த கல்நிறை அதர”[21]
(அகம்.179:7-8)

என்ற பாடலடிகளின் வாயிலாக நடுநற்கள் அமைப்புக் குறித்து அறிய முடிகிறது.

மறவர்களின் நடுகல் குறிப்பு

பொருளீட்ட செல்லும் காட்டுவழியில் நடுகற்கள் உள்ளன. அவற்றில் இறந்தோரின் பெயரும், பெருமையும் எழுதி வைத்துள்ள எழுத்துக்களைப் பொறுமையாகப் பார்க்கக்கூட மனமின்றிப் பயத்தால் விரைவாகச் செல்கின்றனர். ஓமை மரங்களின் நிழலில் தங்கிச்செல்கிறார். அவற்றில் தெய்வம் குடியிருக்கின்றது என்பதையும் அவர்கள் அறியார். மறவர்களின் சிற்றூர் பாதையில் உள்ளன என்பதை,

“கடுங்கண் மறவர் பகழி மாய்த்தென,
மருங்கல் நுணுகிய பேஎம்முதிர் நடுகல்,
பெயர்பயம் படரத் தோன்று குயில்எழுதது
இயையுடன் நோக்கல் செல்லாது, அசைவுடன்
ஆறுசெல் வம்பலர் விட்டனர் கழியும்”[22]
(அகம்.297:6-10)

எனும் பாடலடிகளின் வாயிலாக நடுகற்கள் காட்டுவழியில் அச்சத்தைக் கொடுப்பதாகவும். தெய்வத்தன்மை வாய்ந்ததாகவும் பொருளீட்ட செல்லும் தலைவனைத் தடுத்து நிறுத்த தலைவி கூறிய கருத்தாக அமைகிறது. மேலும், **“ஓர் இந்தியன் இறந்த பின்பு அவன் இல்லாது போய்விட்டான் என்று வாழ்பவர்கள் கருதுவதில்லை. இறப்பானது வாழ்க்கையின் முடிவைக் குறிப்பதில்லை. ஒரு வாழ்க்கையிலிருந்து, பிறிதொரு நிலைக்கு மாறுவதையே குறிக்கின்றது. அதைப் போலவே குழந்தையொன்று பிறந்தாலும் இது புதிய உயிரொன்றின் தோற்றம் என்று கருதுவதில்லை. மூதாதையர் ஒருவர் குழந்தையாகப் பிறந்துள்ளார் என்றே நம்புகின்றனர்”[23]** என்ற கருத்து ஒப்புநோக்குவதற்குரியதாகும்.

நடுகற்களை யானை சிதைத்த விதம்

நடுகல் மயங்கு இருளில் ஆள் போலவே காட்சி தரும். ஆகவே, நடுகற்கள் பெரும்பாலும் ஓர் ஆள் உயரத்திற்கு நாட்டப்படும் எனக்

கொள்ள இடமுண்டு. அதில் மறவனின் பெயரும் அவனுடைய பெருஞ்செயல்களும் குறிக்கப்பட்டிருக்கும். அவனுடைய உருவமுங்கூட அக்கல்லில் வடிக்கப் பெற்றிருக்கலாம் என்றும் ஊகிக்கும் வகையில் ஒருசில பகுதிகள் உள. காட்டு யானை ஒன்று மாலை இருளில் நடுகல் ஒன்றனை ஆள் எனக் கருதித் தன் காலால் உதைக்கின்றது. அப்பொழுது அதன் கால் நகங்கள் பெரிய பனை நுங்கின் தோடு போல ஒடிந்து விடுகின்றன. இவ்வகையான யானையின் செயலை,

"அகல்வாய் வானம் ஆல்இருள் பரப்பப்,
பகலஆற்றுப் படுத்த பையென் தோற்றமொடு
சினவல் போகிய புன்கண் மாலை,
அத்த நடுகல் ஆள்என உதைத்த
கான யானைக் கதுவாய் வள்உகிர்,
இரும்பனை இதக்கையின், ஒடியும் ஆங்கண்"24 (அகம்.365;1-6)

எனவரும் பாடலடிகளில் காண்கிறோம்.

வழிப்பறிக்கள்வனின் செயல்

தலைவியை நினைத்து தலைவன் பெருமிதம் கொள்ளவதாக அமைந்த பாடலின் கருத்து, இரவில் மெத்தென்ற அணைப்பு சிறிது நெகிழ்ந்தாலும் வருந்தக்கூடியவள். அத்தனை பேதைமை உடையவள் அதுவும் அவளுக்கு அழகு. இப்போது பொருளீட்டுதற்குப் பிரிந்த என்னை நினைத்து வருந்தாத நேரம் இருக்காது. நான் வந்த வழியில் வழிப்பறிக்கள்வர் பயணிகளைக் கொன்று உடலைக் கற்குவியலால் மூடுவர். அக்குவியலின் மீது படர்ந்த காட்டு மல்லிகைப் பூக்கள் கோடைக் காற்றால் ஒன்று சேர்ந்து அருகில் உள்ள நடுகல்லுக்குக் காலையில் இடும் படையலாகச் சேர்ந்ததாக அமையும்.

"சிலைஏறு அட்ட கணைவீழ் வம்பலர்
உயர்பதுக்கு இவர்ந்த ததர்கொடி அதிரல்
நெடுநிலை நடுகல் நாட்பலிக் கூட்டும்
கரனிடை விலங்கிய மரன்ஓங்கு இயவின்"[25]
(அகம்.289:1-4)

எனும் பாடலடிகள் கள்வரின் செயலையும், நடுகற்கள் குறித்த அமைப்பு முறையையும் எடுத்துரைக்கின்றன.

நடுகல்லுக்குப் பலியிடல்

மணிகள் ஒலிக்கும் வேலினை உடைய மழவர் பகைப்புலத்தில் இருந்து பசுக்களைக் கவர்ந்து வர மறவராகிய கரந்தை வீரர் அவர்களை எதிர்த்து பசுக்களைக் கொள்ள, அதனால் இறந்து பட்டோர்க்கு நடுகல் எடுத்து மயிலிறகு சூட்டித் துடிகொட்டி நெல்லினால் சமைந்த கள்ளோடு செம்மறியாட்டுக் குட்டியைப் பலிக்கொடுக்குப் போவதற்கரிய காட்டு வழியில் தலைவி தலைவனுடன் உடன்போகிய செய்தியை,

"முனைஆத் தந்து, முரம்பின் வீழ்த்த
வில்ஏர் வாழ்க்கை விழுத்தொடை மறவர்
வல்ஆண் பதுக்கைக் கடவுட் பேண்மார்,
நடுகல் பீலி சூட்டி, துடிப்படுத்துத்,
தோப்பிக் கள்ளொடு துரூஉப்பலி கொடுக்கும்
போக்குஅருங் கலைய புலவுநாறு அருஞ்சுரம்"[26] (அகம்.35:5-10)

என்ற பாடலடிகள் இயம்புகின்றன. நிரை கவர்ந்து செல்லும் வெட்சியாரை வீழ்த்தி வெற்றி கொண்டு மாய்ந்த மறவர்களைப் புதைத்து, அம் மேட்டின் மேலே இட்டு மூடி வைத்த கற்களிலும் நடுகல்லைப் போன்றே கடவுள் உறைவதாகப் போற்றுகின்றமையும் தெரியவருகிறது. இப்பாடலில் பதுக்கைக் கடவுளைச் சுட்டுதல் காணலாம். இப்பாடல் அடிகளுக்கு,

"முனையிடத்து ஆவை மீட்டு, முரம்பின் கண்ணே வெட்சி
யாரை வீழ்த்த மறவரது பதுக்கை எனக் கூட்டுக.
வலியஆண்மையால் இட்ட பதுக்கை,
பதுக்கைக் கடவுள் என்றான். பதுக்கைக்
கல்லிற் கடவுள் உறைதலான்"[27]

என்று எழுதியுள்ள பழைய உரைகாரர் தரும் குறிப்பும் ஊன்றி நோக்குதற்குரியதாகும்.

நடுகல் வகைகள்

சங்க இலக்கியங்களின் வாயிலாகக் கிடைக்கப் பெறும் தரவுகளை வைத்து கீழ்க்கண்ட ஒன்பது வகையாகப் பகுக்கலாம்.

- நிரை கவரும் போதோ, மீட்டும் போதோ இறந்து பட்டவர்க்கு எடுப்பவை.
- போர்க்களத்தில் போர் செய்து மடிந்த மறவர்க்கு எடுப்பவை.
- போர்க்களத்தில் போர் செய்து மடிந்த மன்னவர்க்கோ, இளவரசர்க்கோ, தளபதிக்கோ ஏனைய அரசியல் அதிகாரிகளுக்கோ எடுப்பவை.
- மானத்தின் காரணமாக வடக்கிருந்து உயிர் நீத்த மன்னவர்க்கு எடுப்பவை.
- சண்டையிட்டு மடிந்த எவருக்கும் எடுப்பவை.
- உண்ணாநோன்பு இருந்து உயிர் நீத்த சமண முனிவர்க்கு எடுப்பவை.
- மறப்பணி அல்லது மதிக்கும் பணி ஆற்றிய மகளிர்க்கு எடுப்பவை.
- மதிக்கும் பணி ஆற்றிய எவருக்கும் எடுப்பவை.
- இறந்தவர் அனைவருக்கும் எடுப்பவை என்பனவாகும்.

முடிவுரை

வீரத்துடன் போரிட்டு மாண்டவனுக்கு வழிபாடு செய்வது அக்கால மக்களிடம் வழக்கமாக இருந்தது. இறந்தவர்களை வழிபட்டால் நன்மை உண்டாகும் என்ற நம்பிக்கை வெகுவாக மனதில் வேரூன்றியது. இறந்து போனவர்களுடைய ஆவிக்கு ஆற்றல் அதிகம். அது ஆக்கச் சக்தியாகவும், அழிவுச்சக்தியாகவும் வெளிப்படலாம். அந்த ஆவி அவர்களுடைய உறவினர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளும். அவற்றைச் சடங்குகள், வழிபாடுகள், சாந்திகள் போன்றவற்றால் மகிழ்வித்தால், அந்த ஆவி அக்குழுவிற்கு ஆற்றளிக்கும் என்று நம்பினர். ஏனென்றால் உடலுக்கும் உயிருக்கும் வேறுபாடு கூறினர் பிற்காலத்திலே சிலர், உடல் அநித்தியமானது என்றும் ஆன்மா அல்லது உயிர் நிரந்தரமானது என்றும் கூறினர். பொதுவாக இறந்த மூதாதையரைப் போற்றி அவருக்கு ஆவன செய்யும் முறையிலிருந்து சிறிது பிற்பட்ட காலத்தில் போரிலே பட்ட வீரரை வழிபடும் முறை தோன்றியது. உடலிலிருந்து பிரிந்த ஆவி உறைவதற்கு ஓர் இடம் வேண்டும் என்று நம்பியதின் அடிப்படையில் கல்லறைகள் அமைக்கப்பட்டன. இதன் வாயிலாக சங்க இலக்கியங்களாகிய அகநானூறு புறநானூற்றில் அமைந்த நடுகல் செய்திகள் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

சான்றெண் விளக்கம்

1. மு.அண்ணாமலை, திருக்குறள் தெளிவுரை, ப.164.
2. புலியூர்க் கேசிகன், ஔவையார் தனிப்பாடல்கள், ப.26.
3. ச.வே.சுப்பிரமணியன், தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, ப.378.
4. ஞா.மாணிக்கவாசகன் (உ.ஆ), புறநானூறு மூலமும் உரையும், ப.429.
5. மேலது, ப.356.
6. மேலது, ப.405.
7. மேலது, ப.397.
8. மேலது, ப.356.
9. மேலது, ப.321.
10. மேலது, ப.308.
11. மேலது, ப.309.
12. மேலது, ப.310.
13. மேலது, ப.422.
14. மேலது, ப.354.
15. மேலது, பக்.356-357.
16. மேலது, ப.357.

17. ச.வே.சுப்பிரமணியன், சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகை, மூலமும் தெளிவுரையும், ப.163.
18. மேலது, ப.319.
19. மேலது, ப.454.
20. மேலது, ப.94.
21. மேலது, ப.216.
22. மேலது, ப.351.
23. தி.சுப்பிரமணியன், தொல்பழங்காலம், ப.152.
24. மேலது, ப.428.
25. மேலது, ப.342.
26. மேலது, ப.59.
27. மு.சண்முகம் பிள்ளை, சங்கத் தமிழரின் வழிபாடும் சடங்குகளும், ப.143.

துணை நூற்பட்டியல்

1. அண்ணாமலை, மு. திருக்குறள் தெளிவுரை, பிரியா நிலையம், முதற்பதிப்பு ஜனவரி, 2000, சென்னை – 14.
2. சண்முகம் பிள்ளை, மு. சங்கத் தமிழரின் வழிபாடும் சடங்குகளும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், முதற்பதிப்பு 1996, தரமணி, சென்னை – 13.
3. சுப்பிரமணியன், ச.வே, சங்க இலக்கியம் மூலமும் தெளிவுரையும், தொகுதி -3, முதற்பதிப்பு சூன், 2010, மணிவாசகர் பதிப்பகம், பாரிமுனை. சென்னை – 08.
4. ...., தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, பதினொன்றாம் பதிப்பு அக்டோபர், 2010, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை – 08.
5. சுப்பிரமணியன், தி. தொல்பழங்காலம், முதற்பதிப்பு சூலை, 2016, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி)லிட், சென்னை – 98.
6. புலியூர்க் கேசிகன், ஔவையார் தனிப்பாடல்கள், முதற்பதிப்பு சூலை, 1988, முல்லை நிலையம், சென்னை – 17.
7. மாணிக்கவாசகன், ஞா (உ.ஆ), புறநானூறு மூலமும் உரையும், மூன்றாம் பதிப்பு அக்டோபர், 2008, உமா பதிப்பகம், சென்னை – 01.

ஆ

தொகுதி-9 எண் 2
Vol. 9 No. 2

பங்குனி-ஆனி 2052
April - June 2021

ISSN : 2321 - 984X

51.	N. GOMATHI & A.B. ANGAPPAPILLAI	OUTLINE OF WOMEN AT SERVICE SECTORS IN TIRUCHIRAPPALLI DISTRICT	349-356
52.	இரா. சற்குணம்	தோழர் நாவல் முன்நிறுத்தும் தொழிற்சங்கப் போராட்டங்கள்	357-360
53.	இரா.ஜெயந்தி & இரா.ரம்யாமகேஸ்வரி	குறிஞ்சிப்பாட்டில் தோழியின் அறிவாற்றல்	361-366
54.	க. கோமதி & இரா.பிரபாகர்	சூளாமணியில் அறம்	367-372
55.	ப. அருணாதேவி & த. ஜெயலலிதா	அகநானூறு - பெயரீடும் தொகுப்பு நெறியும்	373-378
56.	S. RAJAGOPAL & R. PRAIYA	STATUS OF MANGAMMAL SALAI, TAMUKKAM PALACE AND TAMUKKAM GROUND- A HISTORICAL INVESTIGATION	379-386
57.	தி. இராதா & ம. கண்ணம்மாள்	ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினியின் கதைக்கலை	387-392
58.	HANAMESH DUDYAL & H.R. GHARPANKAR	STUDY OF MULTIPULE INTELLIGENCES OF X STANDARD STUDENTS OF CBSE SCHOOL IN RELATION TO SELECTED VARIABLES	393-397
59.	ப.ஜெயராஜ்	பண்பாட்டு அசைவும் நாட்டார் பண்பாடும்	398-404
60.	த. பாலுசாமி	கண்டிவீரன் சிறுகதைகள் : இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் மரணமும் மர்மமும்	405-409
61.	M. PRABAVATHY & R. SIVARANJANI	FUNCTIONAL ARITHMETIC SKILL DEVELOPMENT OF CHILDRENWITHINTELLECTUAL DISABILITY AT PRIMARY LEVEL THROUGH MOBILE APPLICATIONS	410-414
62.	PUSHBARAJ. S & PK MUTHUKUMAR	SOCIO ECONOMIC ASSESSMENT AND THE IMPACT OF DISASTER IN CUDDALORE DISTRICT	415-420
63.	M. PRABAVATHY,P. KANNAN, M. VEERAKUMAR & R. SIVARANJINI	STRESS RELATED TO PARENTING CHILDREN WITH DISABILITIES DURING COVID-19 LOCKDOWN	421-426
64.	RASEENA. CK & K. SOMASUNDARAN	STATUS OF ADIYA WOMEN IN KERALA	427-432
65.	தி. நெல்லையப்பன்	நுண்ணிலை கற்பித்தல் நூல் நோக்குத்திறன்	433-439
66.	M. JEBAKUMAR & V. SUNDARARAMAN	DIGITAL MEDIA USE AND IDENTITIES. A STUDY AMONG COLLEGE STUDENTS IN TIRUNELVELI, TAMIL NADU	440-446
67.	ஷாகிதா கிறிஸ்டல் ச.	நீலபத்மநாபனின் நாவல்கள் சுட்டும் நகர மக்களின் வாழ்வியல்	44[illegible]
68.	MOHD RAFI PARAY	EMPOWERMENT OF TRIBAL WOMEN IN KASHMIR VALLEY WITH SPECIAL REFERENCE TO THEIR SOCIAL STATUS	[illegible]4-46[illegible]
69.	சு. விஜய கீதா & ந. சுபா	புறநானூற்றில் பெண்பாற் புலவர்கள்	461-466
70.	JACOB ASHIK BONOFER & S PARTHIBAN	DEMOCRACY IN PERILS IN SOUTH ASIA	[illegible]67-473
71.	ச. வனிதா	சுற்றுச் சூழலும் 'சூல்' நாவலும்	[illegible]-484
72.	RANA HALDAR & KUMARI ANAMIKA	A STUDY OF GENERAL ETHICS OF H[illegible]ER EDUC[illegible]N'S [illegible]DENTS IN RELATION TO THEIR DEMOGRAP[illegible]	[illegible]493
73.	அ. சித்ராதேவி & குமரன்	தமிழ்நாட்டு வளர்ச்சியில், அண்ணா [illegible]னெடுத் [illegible]மக்கள் [illegible]ம்பாட்டுக் கொள்கைகளின் தாக்கம்	[illegible]-503
74.	M. SURESH & V. SUNDARARAMAN	UNDERSTANDING THE CHALLENGES AN[illegible] OF COMMO[illegible]ERVICE CE[illegible]ER IN TIRUNELVELI, TAMIL NADU	504-508
75.	ஸ்ரீமத் திருஞானசம்பந்தத் தம்பிரான் சுவாமிகள்	சிவபோகசாரத்தில் முப்பொருள் இயல்பு	509-514
76.	ஜெ. மணிச்செல்[illegible]	[illegible]ஞ்சுக்கரங்க[illegible] புல[illegible]த்தும் குழந்தைத் [illegible]ாழிலாளர் அவலநிலை	515-524
77.	NAGAVENI. E [illegible] D. THIRUMA[illegible]	[illegible]PLOYMENT SCENA[illegible] IN THE SOUTH I[illegible]N STATES - [illegible]OMPARAT[illegible]E [illegible]UDY	525-536
78.	D. JOHN SUDHA[illegible]R & C. VENKATACHA[illegible]	[illegible]EVANCE [illegible] DIVISION OF LABOR IN TO[illegible] MAKING FAMILIES KONDAPAL[illegible]ILLAGE, KRI[illegible]HNA DISTRICT, ANDHRA PRADESH	537-544
79.	சு. விமலா	கல்கி இதழில் [illegible]	545-550
80.	ச. கவிதா & வெ. ஜனக மாயா [illegible]	[illegible]குசாமி சுவா[illegible] [illegible]ட்டுப்படலப் பாடல்களில் இலக்கண நயம்	551-556
81.	பொ. கலைச்செல்வ[illegible] & சி.காந்தி	புற[illegible]ற்றில் ஔவையாரின் அறக்கருத்துக்கள்	557-561
82.	சே. ராம்பிரகாஷ்&பெ. [illegible]	சங்க இலக்கியம், நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாள் புதினத்தில் பாணர்களின் வாழ்வியல்	562-573
83.	மு. தேவகி	சீவக சிந்தாமணியில் கலைகள்	574-579
84.	அ. ஸ்டெலிலா & இரா.கு[illegible]	குறுந்தொகை தோழி கூற்றில் பரத்தமை	580-587
85.	POOJA SHREE, SHIVA A RAJA & SARABJEET SINGH	USES AND EFFECTS OF ICT IN HIGHER EDUCATION SYSTEM WITH SPECIAL REFERENCE TO 'SWAYAM' (A SURVEY BASED STUDY OF I.K.G PUNJAB TECHNICAL UNIVERSITY, KAPURTHALA)	588-598
86.	ஆ. மரிய தனபால்	சங்க இலக்கியத்தில் நடுகல்	599-609
87.	K. SHIVSHAKTI & S. PARVIN BANU	PREDICAMENT OF THE MARGINALIZED IN ROHINTON MISTRY'S *SUCH A LONG JOURNEY* AND *A FINE BALANCE*	610-617
88.	NEETHU V S	AN ANALYSIS OF THE RECOGNITION RECEIVED BY BARRISTER GEORGE JOSEPH AMONG THE MADURAI PEOPLE; IN THE CONTEXT OF CRIMINAL TRIBES ACT OF 1911 AND THE MADURA LABOUR UNION	618-627
89.	P. SHANTHINI	BRITISH COLONIALISM, KANGANY SYSTEM AND ENTRENCHMENTOF CASTE SYSTEM IN THE PLANTATIONS OF SRI LANKA	628-639
90.	A. APPU & BEBIN RAJ D	XENNIALS ONLINE GROCERY SHOPPING PATTERNS DURING COVID 19 CRISIS IN CHENNAI DISTRICT: AN EMPIRICAL STUDY	640-644
91.	K. SARANYA & V. VIJAYARANGAM	THE IMPORTANT HINDU PILGRIMAGE CENTRES OF TOURIST INTEREST IN VILLUPURAM DISTRICT	645-652
92.	UMARANI & K SOMASUNDARAN	PATTERNS OF ALCOHOL CONSUMPTION AND THE IMPACT ON ALCOHOL RELATED AGGRESSIVENESS IN SLUM AREAS OF PUDUCHERRY AMONG MALE MEMBERS	653-657
93.	P.S.MUTHULAKSHMI & R. SOUNDARA RAJAN	RELIGION AND CULTURE THROUGH THE AGES– A STUDY	658-662
94.	ர. இனியா	நா.முத்துக்குமார் கவிதைகளில் பெண்	663-667
95.	அ. துளசிமணி	தமிழ்த் திரையிசைப் பாடல்களில் உழைப்பாளர் நலம்	668-673
96.	கே.சி. சரவணன்	திருக்குறள் எடுத்துரைக்கும் மேலாண்மை	674-680
97.	சே. கரும்பாயிரம்	திருவிடைமருதூர் வட்டார அளவைகள்	681-690
98.	இரா. கார்த்திகா & மு. அருணாசலம்	நெருப்பாற்றில் நீந்தி வந்தேன் சுயசரிதையில் திருநங்கைகளின் வாழ்வியல் போராட்டங்கள்	691-695
99.	கு. மலர்க்கொடி & ஈ. கௌசல்யா	கி.ரா வின் நாட்டுப்புறக் கதைக்களஞ்சியம் சுட்டும் மீவியற்கைப் புனைவு	696-702
100.	கா.ஜான் கென்னடி & ஆ.ஜோசப் சகாயராஜ்	திருத்தொண்டர் காப்பியத்தில் மேலோங்கியுள்ள பெண்ணியச் சிந்தனைகள்	703-712

Published by : **Raja Publications,** No. 10, Upstair, Ibrahim Nagar, Khajamalai, Tiruchirappalli - 620 023, Tamil Nadu, India. Mobile : 9600535241
Printed : **The Printing House,** Tiruchirappalli - 620 023, Tamil Nadu, India. Ph : +91 - 431-2420121